κυρ-Σπῦρος, γελαστὸς καὶ λυγερός, στάζων ἀπὸ γλυκύτητα καὶ περιμένων συγχαρητήρια.

—Μωρέ, τί λές, μωρέ! τοῦ φώναξε ὁ Σακελλαρόπουλος. Τί ἔκανες, βρὲ θεοσκοτωμένε;

Ὁ μπάρμπα-Σπῦρος τἄχασε.

—Μωρέ, θέλεις κρέμασμα, τὸ ξέρεις πῶς θέλεις κρέμασμα!

Λίγο ἔλειψε, νὰ τοῦ ξρθη συμφόρησις, τοῦ καλοῦ τοῦ μπάρμπα-Σπύρου.

—Μα τί ἔκαμα; γυρίζει καὶ ρωτάει ἐμένα ὡς πιὸ γνωστόν του.

—Ξέρω κι' ἐγὼ τί ἔκαμες!... Νά, κάτι σοβαρὸ θἄχης κάνει καὶ πρόσεξε νὰ μὴ τὸ μάθη ὁ πρόεδρος!

—Ἐδῶ, σ' αὐτὸ τὸ ξενοδοχεῖο, θὰ κοιμηθοῦν οἱ κύριοι Δάλλας καὶ Ἰασωνίδης; Καὶ δὲν ὑπῆρχε στὴ Κομοτινὴ καλύτερο ξενοδοχεῖο γι' αὐτούς; ρώτησε ὁ Σακελλαρόπουλος.

—Καλύτερο!... Καλύτερο ἀπὸ τοῦτο, ἀφοῦ κοιμᾶται καὶ ὁ κύριος πρόεδρος ἐδῶ! τραύλισε κατάπληκτος ὁ μπάρμπα-Σπῦρος

—Μπορεῖ νὰ κοιμᾶται ὁ πρόεδρος ἐδῶ, ἀλλὰ ἐγώ, κυρ-Σπῦρο, δὲν κοιμοῦμαι! Θὰ φύγω! Θὰ φύγω, εἶπα-λέω!...

—Ποῦ θὰ πᾶς;

—Θὰ πάω νὰ κοιμηθῶ στὸ τραῖνο! Ἔλα δῶ, μικρέ! φώναξε συγχρόνως σ' ἕνα παιδάκι τοῦ ξενοδοχείου. Ἔλα κοντά μου μιὰ στιγμή, νὰ μὲ πᾶς στὸ τραῖνο!

—Μὰ εἶνε μακρυά!

—Ὅπου κι' ἂν εἶνε, πᾶμε!

—Φοβᾶμαι, εἶπε τὸ μικρό, νὰ μὴ μὲ φᾶν...

—Τί νὰ σὲ φᾶν, μωρὲ χαζέ;

—Οἴ... πεθαμένοι!

—Ἔλα κοντά μου, βρὲ ἀνόητε. Οἱ πεθαμένοι, οὔτε τρῶν, οὔτε καὶ...ροχαλίζουν!

* * *

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος περιώδευε μὲ τραῖνο ἰδιαίτερο, ποὺ εἶχε μέσα καὶ κρεββάτι καὶ μπουφὲ καὶ σαλονάκι καὶ γραφεῖο.

Στὸ κρεββάτι ἐκεῖνο ἐπήγαινε νὰ κοιμηθῆ ὁ Σακελλαρόπουλος.

Ὁ σταθμὸς ὅμως τῆς Κομοτινῆς εἶνε μακρυά, πολὺ ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι καὶ γιὰ νὰ πάη κανεὶς ἐκεῖ, πρέπει νὰ περάση ἀπὸ τὸ νεκροταφεῖο.

Γι' αὐτὸ κι' ὁ μικρὸς φοβότανε τοὺς πεθαμένους, μὴν τὸν φᾶνε!

Κι' ὅταν τὴν ἄλλη ἡμέρα, τὸ πρωΐ, ἐπήγαμε στὸ σταθμό, νὰ ἰδοῦμε μήπως τοὺς ἔφαγαν οἱ πεθαμένοι, εἴδαμε ὅτι δὲν τοὺς ἔφαγαν, βαρυθέντες φαίνεται, νὰ σηκωθοῦν μεσάνυχτα!

Ἐκεῖνο ποὺ εἶχε φαγωθῆ, κατὰ τὴν περιπέτεια αὐτή, ἦταν τό...μαῦρο χαβιάρι καὶ κάτι μαρμελάτες τοῦ μπουφέ. Φαγώθηκαν ἀπ' τὸν μικρό, ποὺ, φοβισμένος νὰ ξαναγυρίση στὸ ξενοδοχεῖο μοναχός, εἶχε κλεισθῆ ἀπὸ τὸν Σακελλαρόπουλο στὸ βαγκὸν—μπουφέ, τοῦ τραίνου, γιὰ νὰ κοιμηθῆ!

* * *

Ὅλη αὐτὴ τὴν ἱστορία, μοῦ ξανάφερε στὴ μνήμη ἡ Κομοτινή, τώρα ποὺ τὴν ξαναεἶδα.

Καὶ ὄχι μοναχὰ αὐτή, ἀλλὰ καὶ μιὰ ὁλόκληρη, μὲ τὸν Κοσδίλη, τὸ Ζωγράφο, τὸν Ἀσπιώτη, τὸ Γιαννόπουλο καὶ τὸν Ἀργυρόπουλο τὸν Περικλῆ.

Ἀλλὰ αὐτὴ θὰ τὴν διηγηθῶ καμμιὰ ἄλλη ὥρα!...

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΑΓΓΛΙΚΟ ΧΙΟΥΜΟΡ

ΕΝΑ ΓΕΥΜΑ ΤΩΝ ΤΗΛΕΦΩΝΗΤΡΙΩΝ

Ἡ τηλεφωνήτριες τῆς Ἀγγλικῆς πόλεως Χὼλ ἵδρυσαν τελευταία ἕναν σύλλογο, μὲ ἰδιόκτητη λέσχη, στὴν ὁποία ἔδωσαν τὸ περίεργο ὄνομα : «Λέσχη τῶν Λανθασμένων Ἀριθμῶν Τηλεφώνου».

Στὸ χορὸ ποὺ ἔδωσαν γιὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς λέσχης αὐτῆς, ἔστειλαν σὲ ὅλους τοὺς συνδρομητὰς τοῦ τηλεφώνου μιὰ πρόσκλησι, ἡ ὁποία τελείωνε μὲ τὴν ἀκόλουθη φράσι :

«Ἔτσι, ὄχι μόνον θὰ γνωρίσετε προσωπικῶς τὶς δεσποινίδες, ἡ ὁποῖες σᾶς διακόπτουν πρὶν τελειώσετε τὴ συνομιλία σας καὶ σᾶς δίνουν λανθασμένους ἀριθμούς, ἀλλὰ καὶ θὰ χορέψετε καὶ μαζύ τους» !...

Ξέρετε ποιὸν ἔβαλαν στὴν τιμητικώτερη θέσι τοῦ τραπεζιοῦ, κατὰ τὸ «σουπέ», ποὺ προηγήθηκε τοῦ χοροῦ ; Ἔβαλαν τὸν συνδρομητὴ ἀκριβῶς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος εἶχε ὑποβάλει τὰ περισσότερα παράπονα ἐναντίον τῶν ἀνεξικάκων αὐτῶν πλασμάτων, στὴν προϊσταμένη τους ἀρχή !...

ΕΥΘΥΜΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

Ὁ γιατρός.—Ἔχεις τρυπημένο τὸ κεφάλι σου, ἔ;... Καὶ πόση εἶνε ἡ τρύπα; Ἴση μ' ἕνα τάλληρο;

Ὁ ἄρρωστος.—Ἀ, ὄχι τόσο μεγάλη!.. Εἶνε περίπου ὅσο... μιὰ δραχμὴ καὶ πενῆντα λεπτά!

* * *

Ἡ μητέρα.—Παληόπαιδο! Τὴ σοῦπα σου δὲν θέλεις νὰ φᾶς ; Κι' ὅμως... κατάπιες μιὰ δεκάρα τὸ πρωΐ!...

ΑΠ' ΟΣΑ ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ

ΕΞΩΦΡΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΘΗΚΕΣ ΚΑΙ ΕΠΙΤΥΜΒΙΕΣ ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ

Ὁ ἁπλοϊκὸς ἑκατομμυριοῦχος. Κάτω τὰ στέφανα! Γενναία ἀποζημίωσις ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Γερμανὸς ἐξαθλιωτὴς καὶ ἡ τελευταία του θέλησις. Τὸ κοφεμέσισμα τῆς χήρας του. Μισὴ ὥρα τὴν ἡμέρα σκυμμένη πάνω στὸν τάφο του!... Καὶ τὸ σχετικὸ κατάστιχο. Ἡ ἐκδίκησις ἑνὸς μακαρίτη. Μία κορῶνα καὶ μιὰ δέσις...θανάτου! Ἐπιτύμβιες ρεκλάμες, κτλ.

Τὸ ρεκὸρ τῆς παραξενιᾶς στὶς διαθήκες τους καὶ στὶς τελευταῖες θελήσεις τους, τὸ ἔχουν, ὅπως καὶ σ' ὅλα σχεδὸν τὰ πράγματα, οἱ Ἀμερικανοί !...

Κάποιος κάποιος τοῦ Ἀλαγκιτίνο, θέλοντας νὰ ἀπαλλάξη τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους του ἀπὸ τὰ σχετικὰ ἔξοδα, ὥρισε στὴ διαθήκη του νὰ μὴν κατατεθῆ κανένας στέφανος στὴν κηδεία του. Ἔπειτα ὅμως σκέφτηκε ὅτι μὲ αὐτὸ θὰ ζημιώνε τοὺς ἀνθοπώλας, καὶ προσθέσε στὴ διαθήκη του τὴν ἑξῆς παράγραφο :

«Κληροδοτῶ στὸν «Σύνδεσμο Ἀνθοκομίας» δέκα χιλιάδες δολλάρια, ὡς ἀποζημίωσιν γιὰ τὴ ζημία ποὺ προξένησα στοὺς ἀνθοπώλας, ἀπαγορεύσας νὰ κατατεθοῦν στέφανοι στὴν κηδεία μου» !...

* * *

Κάποιος πάλι Γερμανὸς ἑκατομμυριοῦχος, ὀνομαζόμενος Σλέσνιγκερ, ὅταν πέθανε, κληροδότησε στὴ γυναίκα του, ἐκτὸς τοῦ κανονικοῦ μεριδίου ποὺ ἐδικαιοῦτο νὰ πάρη ἀπὸ τὴν περιουσία του, κι' ἄλλες ἀκόμη 40 χιλιάδες μάρκα ἐτήσιο εἰσόδημα, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως νὰ πηγαίνη κάθε ἡμέρα καὶ σὲ ὅλη της τὴ ζωή, στὸ νεκροταφεῖο, στὶς 4—5 ἡ ὥρα τὸ ἀπόγευμα, καὶ νὰ μένη ἐκεῖ ἐπὶ μιὰ ὥρα σκυμμένη εὐλαβικὰ ἐπάνω στὸν τάφο του. Ἐλεγκτὴ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ τῆς χήρας του ὥρισε τὸν φύλακα τοῦ νεκροταφείου. Ἐπάνω δὲ στὸν τάφο τοῦ μακαρίτη ἦταν τοποθετημένο ἀπὸ τὸν σταυλαλογράφο τοῦ Σλέσνιγκερ ἕνα μεγάλο κατάστιχο, στὸ ὁποῖο ἡ χήρα ἦταν ὑποχρεωμένη νὰ ὑπογράφη κάθε ἀπόγευμα, ἀποδεικνύοντας ἔτσι ὅτι ἔκανε τὴν τακτικὴ ἐπίσκεψί της. Μονὸν σὲ περίπτωσι ἀσθενείας, ἡ χήρα Σλέσνιγκερ εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ μὴν κάνη τὴν ἐπίσκεψί της στὸν τάφο τοῦ συζύγου της. Τότε ὅμως ἔπρεπε νὰ πιστοποιήσουν ὁπωσδήποτε ὅτι γιατροὶ ἔνδοξοι στὸ Εἰρηνοδικεῖο ὅτι πραγματικῶς ἦταν ἀρρωστη !...

* * *

Κάποιος ἄλλος Τσεχοσλοβάκος, ὀνόματι Στάριεν, ἄφησε μιὰ διαθήκη μοναδικὴ στὸν κόσμο. Κληροδότησε δηλαδὴ στὴν ἀπαρηγόρητη χήρα του μιὰ τάφρο, 10 κορῶνα, κι' αὐτὴ πάλι ὑπὸ τὸν ἑξῆς ὅρο : Νὰ κατατεθῆ δηλαδὴ, ὕστερα ἀπὸ μιὰ ὥρα μετὰ τὸ θάνατό του, ἕνα γραμμάφιο....κυνηγόσκυλο πατάσσης, ἡ ὁποία, ὅπως ξέρουμε, εἶνε ἰσχυρότατο δηλητήριο .... Φυσικά, ἡ χήρα τοῦ ἀεταστάντος δὲν ἔκανε τὸ ἄσχημο κι' ὀλέθριο αὐτὸ ἀστεῖο...

* * *

Μιὰ Ἀγγλὶς κυρία ἔτυχε νὰ διαβάση κάποτε ὅτι εἶνε δυνατὸν ἕνας ἄνθρωπος νὰ πάθη νεκροφάνεια, νὰ φαίνεται δηλαδὴ πεθαμένος, χωρὶς καὶ νὰ εἶνε πραγματικά. Ἐπειδὴ λοιπὸν τοβίθηκε μὴν πάθει κι' αὐτὴ τὸ ἴδιο καὶ ταφῆ ζωντανή, ὥρισε στὴ διαθήκη της νὰ ἐγκατασταθῆ μέσα στὸν τάφο της ἕνα καλὸ τηλέφωνο, ποὺ νὰ ἐπικοινωνῆ μὲ τὸ τηλεφωνικὸ κέντρο. Ἔτσι ἦταν βέβαη ὅτι ἂν πάθαινε νεκροφάνεια μέσα στὸν τάφο της, θὰ μποροῦσε νὰ εἰδοποιήση τοὺς ζωντανούς.

* * *

Ἐξ ἄλλου πολλοὶ ἔμποροι χρησιμοποιοῦν συνήθως τὶς ἐπιτύμβιες ἐπιγραφές των ὡς μέσον διαφημίσεως.

Σ' ἕναν τάφο, λοιπόν, στὸ νεκροταφεῖο τοῦ Μιλάνου, ὑπάρχει ἡ ἀκόλουθη ἐπιγραφή :

«Ἐνθάδε κεῖται ὁ Κ. Β., πιλοποιός. Ἡ ἀπαρηγόρητος χήρα του συνεχίζει τὰς ἐργασίας τοῦ μακαρίτου, εἰς τὴν ὁδὸν Δ..., ἀριθ. 103».

* * *

Στὸ νεκροταφεῖο τῆς Βαρκελώνης, βρίσκεται σ' ἕναν τάφο ἡ ἀκόλουθη ἐπιγραφή :

«Ὠνομαζόμουν Ζοζὲ Βερνέντα. Ἔζησα ἑξῆντα χρόνια, χωρὶς στενοχώριες οὔτε ἀρρώστειες. Ἤμουν ρωμαλέος καὶ γεμάτος ζωή. Κάποια μέρα ἦρθε ἕνας γιατρὸς νὰ μὲ ἐπισκεφθῆ καὶ μοῦ διέταξε ἕνα ἐμετικό. Τοῦ εἶπα ὅτι δὲν μποροῦσα νὰ τὸ πάρω, ἀλλὰ ἐκεῖνος μοῦ ἀποκρίθηκε ὅτι ἦταν καλὸ κι' ὅτι τόχε φτιάξει ὁ ἴδιος μὲ πολλὴ προσοχή. Τὸ πῆρα....καὶ τὴν ἄλλη ἡμέρα πέθανα» !....

* * *

Τέλος, ἡ πιὸ περίφημη ἀπ' ὅλες τὶς ἐπιτάφιες ἐπιγραφές, εἶνε τοῦ ἀρχιτέκτονος Χριστοφόρου Γιοῦρεν, ποὺ ἔχτισε τὸν ναὸ τοῦ Ἁγίου Παύλου στὸ Λονδίνο, ἕναν ἀπὸ τοὺς τρεῖς μεγαλειτέρους ναοὺς τῆς γῆς. Ὁ Γιοῦρεν ἐνταφιάστηκε μέσα στὸ ναὸ τοῦ Ἁγίου Παύλου κι' ἐπάνω στὸν ἀλὸ κι' ἀπέριττο τάφο τοῦ ὑπάρχει ἡ ἀκόλουθη ἐπιγραφή :

«Ἂν θέλεις νὰ δῆς τὸ μνημεῖο μου, κύτταξε γύρω σου» !....

Ἐννοεῖ — ὅπως καταλαβαίνετε — τὸ ναό.